Лементує мева над лиманом —
Чуєш, наче ридма птах рида.
Вересневим вже кінець оманам,
Глянь — рідіє осока руда

На заплавних прибережних багнах,
Вже на пальцях полічити дні,
Як індійське літо сонцем пахне,
Те, що бабиним було мені.

Тут над плавнями не лине павутиння
І огудини не палить дітвора —
Все ж мені найкращою осіння
В чужині лишається пора!

Тож смакую натщесерце досхочу
Цей повітря вистояний плід
В теплі дні і приморозні ночі
Бабиних, а тут — індійських літ.